

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Sandra Brown
BREATH OF SCANDAL

By arrangement with MARIA CARVAINIS AGENCY, INC. and
PRAVA I PREVODI. Translated from the English BREATH OF SCANDAL,
Copyright © 1991 by Sandra Brown.

First published in the United States by Warner Books, Inc., New York.
Translation Copyright © 2014 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-01045-9

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

sandra
BRAUN

**DAH
SKANDALA**

Preveo Aljoša Molnar

 izdavaštvo
vulkan

Beograd, 2014.

PROLOG

Njujork Siti, 1990.

Vraćala se u Palmeto.

Džejd Speri je podešavala venecijanere dok je kroz kancelarijski prozor dvadesetog sprata posmatrala saobraćajnu gužvu kod Linkolnovog centra. Hladan vetar, koji su poterali gradski autobusi izbacujući štetna isparenja u ionako zagađen vazduh, brijao je oko ćoškova. Poput uznemirenih žutih bušvaba, taksiji su prelazili iz jedne zagušene trake u drugu. Pešaci ni na tren nisu zastajali, već su nastavljali da se kreću, grčevito stežući torbe u rukama.

Kad se preselila u Njujork, Džejd je bilo teško da se privikne na ovo neprekidno kretanje. Prvo su se raskrsnice pokazale kao veoma rizična mesta. Ništa nije bilo tako strašno kao stajati na ivici prometne avenije, u centru Menhetna, pitajući se šta će je prvo pokositi – neki podivljali taksi, ogromni autobus ili gomila ljudi što se gura otpozadi i biva sve nestrpljivija zbog jadne seljančice, čiji je izgovor podjednako spor kao i oprezni hod.

Ali kao i sa svakim drugim izazovom, Džejd je samo pognula glavu i izborila se s njim. Nije se kretala brzo, nije čula brzo, a nije ni govorila brzo poput domaćina, ali nije ih se ni plašila – jednostavno je bila drugačija. Nije bila odgojena da žuri. Džejd Speri odrasla je u okruženju gde je po letnjem danu najmarljivija jedinka možda neki vilin konjic iznad talasa.

Dok je stigla do Njujorka, već je navikla na težak rad i samopregor. Prilagodila se i preživela zato što su joj ponos Južne Karoline i visoko podignuta glava bili urođeni poput govora.

Danas se sve to isplatilo. Hiljade sati planiranja, manevrisanja i napornog rada konačno su nagrađeni. Niko ne može ni da nasluti koliko godina i suza je uložila u povratak u rodni grad.

Vraćala se u Palmeto.

Tamo je bilo dosta onih koji su imali za šta da ispaštaju i Džejd će se postarati da im se to dogodi. Odmazda o kojoj je sanjala bila joj je nadohvat ruke. Sada je imala moć i da je ostvari.

Nastavila je da zuri kroz prozor, ali je ulična scena duboko dole nije bogzna kako pogađala. Umesto nje, kao da je gledala visoku travu koja se leluja po priobalnim barama. Miriše jedak, slan vazduh i opojne magnolije. Isprobava južnjačku kuhinju. Neboderi su zamenjeni visokim borovima; široke avenije postale su tromi kanali. Setila se kakav je osećaj udisati vazduh koji je toliko

Sandra Braun

težak i gust da ne može čak ni da povije mlitavu sivu špansku mahovinu što se sliva s grana prastarih živih hrastova.

Vraćala se u Palmeto.

A kada stigne tamo, nastaće pravi pakao.

Palmeto, Južna Karolina, 1976.

„Ma nemoj mi reći!“

„Kunem ti se.“

„Lažeš, Pačete.“

„Siguran si, Lamare? Lažem li, ili možda ipak ne lažem? Može li dobra kurva da ti namakne kondom samo ustima?“

Lamar Grifit je upitnim pogledom streljao svoja dva najbolja prijatelja, Hača Džolija i Nila Pačeta. „Ne znam, Nile. Može li?“

„Zašto bih te inače pitao?“ podsmevao se Nil. „Nikad nisi bio kod kurve.“

„A ti jesi?“ Hač se grohotom nasmeja.

„Kako! Naravno da jesam! I to mnogo puta.“

Tri maturanta sedela su u separeu u lokalnom mlečnom restoranu. Hač i Lamar delili su jednu plastičnu klupu. Nil je zalegao na drugoj, naspram plastičnog stola.

„Ne verujem ti ni jednu jedinu reč“, kaza Hač.

„Stari me odveo kod jedne.“

Lamar se isceri na ovu pomisao. „Zar te nije bilo sramota?“

„Ma kakvi!“

Hač podrugljivo pogleda Lamara. „Ma laže te, budalo!“ Okrenuvši se Nilu, upita: „Gde je taj kupleraj?“

Nil pogleda sopstveni odraz u mozaiku ogledala na zidu separea. Njegovo lepo lice uzvraćalo mu je pogled. Savršene tamnoplave šiške padale su mu nisko preko obrva, iznad seksepilnih zelenih očiju. Njegova kestenjasto-bela koledžica izgledala je iznošeno i opušteno mu je visila s ramena.

„Nisam rekao da me je odveo u kupleraj. Rekao sam da me je odveo kod kurve.“

Hač Džoli nije bio fizički privlačan kao njegov drug Nil. Bio je krupan i nezgrapnan momak sa širokim koščatim ramenima i svetlocrvenom kosom. Uši su mu štrčale iz glave pod pravim uglom. Nagnuvši se napred, oblizao je debele usne. Glas mu je bio mek i zaverenički. „Hoćeš da kažeš da ovde u gradu ima kurvi? Ko je ona? Kako se zove? Gde živi?“

Nil se lenjo nasmeja drugarima. „Mislite da ću s vama podeliti takvu tajnu? Znae šta će se onda desiti: vas dvojica upadate na njena vrata i pravite potpune debile od sebe. A ja umirem od blama što vas poznajem.“

Signalizirao je konobarici i naručio još jednu turu čeri-kole. Kad su im točena pića stigla, Nil krišom izvuče srebrnu pljosku iz unutrašnjeg džepa koledžice i velikodušno začini svoje piće, a zatim ponudi drugu dvojicu. Hač se posluži burbonom.

Lamar odbi. „Ne, hvala. Meni je dosta.“

„Seronjo!“ prozva ga Hač, munuvši ga laktom u rebra.

Nil ubaci pljosku nazad u džep. „Moj stari kaže da postoje dve stvari kojih muškarac nikad ne može da se zasiti. Viskija i žena.“

„Amin!“ Hač se slagao sa svime što Lamar kaže.

„Zar ti ne misliš tako, Lamare?“ rugao mu se Nil.

Tamnokosi momak slegnu ramenima. „Jašta.“

Namrštivši se nezadovoljno, Nil se skljoka u separe. „Nešto si se opasno uozbiljio, Lamare. Ako ne možeš da držiš korak s nama, moraćemo da nastavimo bez tebe.“

Lamarove crne oči ispuniše se brigom. „Kako to misliš da ne mogu da držim korak?“

„Pa mislim na zajebanciju. Da povališ nešto. Da se napiješ.“

„Njegova mamica ne voli kad on radi te loše stvari.“ Hač naglašeno ženskim pokretima sklopi velike crvene šake ispod brade i zatrepta. Progovorivši visokim falsetom, izgledao je i zvučao presmešno. Ali Lamar je ovu provokaciju ozbiljno shvatio.

„Pa ispovraćao sam utrobu zajedno s vama prošlog petka!“ uzviknuo je. „Zar nisam ukrao one lubenice kad si mi rekao, Nile? Zar nisam ja taj koji je kupio sprej kad smo ispisali onaj grafit na zidu pošte?“

Hač i Nil se nasmejaše njegovoj jarosti. Nil se pruži preko stola i potapša Lamara po obrazu. „Bio si dobar, Lamare. Stvarno dobar.“ Ne mogavši da zadrži ozbiljno lice, on ponovo prasnu u smeh.

Haču su se koščata ramena tresla od smeha. „Povratio si više od nas dvojice zajedno, Lamare. Šta je mamica mislila o tvom mamurluku sutra ujutro?“

„Nije ni znala da mi nije dobro. Nisam ustajao iz kreveta.“

Dosađivali su se. Nedeljne večeri uvek su bile dosadne. Loše cure oporavljale su se od subotnjih bahanalija i nisu želele da ih iko uznemirava. Dobre devojke nedeljom idu u crkvu. Nije bilo sportskih događaja zakazanih za nedelju. A te večeri im nije bilo ni do pecanja ni do lova na krabe.

Stoga je Nil, kao stalni vođa i strateg, pokupio svoja dva drugara sportskim autom i odveo ih u vožnju Palmetom, u potrazi za nečim čime bi se zabavili. Ali iako su se provezli nekoliko puta glavnom džadom, nisu pronašli nikakvu akciju u gradu.

„Hoćete da odemo do Voltmarta i malo procunjamo?“ predloži Lamar.

Druga dvojica uglas rekoše: „Ne.“

Dah skandala

„Znam“, kaza Nil u naletu inspiracije, „hajdemo u neku crnačku crkvu. To uvek bude strava.“

„Aha“, promrmlja Hač, klateći svojom riđom glavom. „Čale mi je zapretio da će mi odrati kožu s leđa ako to ponovim. Poslednji put kad smo išli, za dlaku da izazovemo rasne nemire.“ Hačov otac Fric bio je oblasni šerif. Fric Džoli bio je dečakova savest u nebrojenim prilikama.

Poslednja opcija im je bila odlazak u mlečni restoran, gde su se nadali da će naći nešto zanimljivo. Sve dok naručuju i ponašaju se pristojno, osoblje ih neće izbaciti. Naravno, ako Nila uhvate da ima flašu viskija u jakni, ode sve dođavola.

Njegov otac Ajvan zabranio mu je da ponese pivo kad je odlazio od kuće. „Otkud sad to?“, pitao ga je Nil.

„Juče ujutro me je nazvao Fric. Osećao se dobro i bio je nadržan. Rekao mi je da je Hač došao smrdeći kao *pijani petak*, a da si ga ti snabdeo pivom. Rekao je da šerifov sin ne može pijan da se vozi po gradu i pravi pizdarije. Dora Džoli bila je podjednako ljuta. Rekao sam mu da ću se postarati za to.“

„I?“

„I evo, staram se!“, zagrme Ajvan. „Večeras nema piva!“

„Isuse!“ Nil snažno zalupi vrata na izlasku. Kad je seo u auto, zakikotao se i potapšao po unutrašnjem džepu jakne, gde je sakrio srebrnu pljosku skupocenog burbona. Ajvan je tu nikad ne bi tražio.

Međutim, dobar osećaj što je prevario svog starog dotad je već ishlapeo. Hač je proždirao svoj drugi hamburger. Njegovi maniri za stolom gadili su se Nilu. Svaki obrok je jeo kao da mu je poslednji, odgrizajući velike zalogaje, glasno gutajući i ne mareći da prekine razgovor dok žvaće.

Lamar je oduvek bio beskičmeni dosadnjaković. Bio je večiti pesimista čije je društvo Nil tolerisao samo zbog toga što je slabij. Bilo je zabavno imati u blizini nekog beskičmenjaka koji predstavlja otirač za pošalice i metu za uvežbavanje verbalnog zlostavljanja. Lamar je bio učtiv, i više nego prosečnog izgleda, ali jedina prava svrha kojoj je služio jeste da bude Nilova boksterska vreća.

I večeras je bio natmuren i nervozan kao i uvek. Svaki put kad bi mu se neko obratio, on bi poskočio. Nil je pretpostavljao da Lamarovo uobičajeno trzanje potiče od toga što živi s mamom. Od tog matorog šišmiša svako bi se trzao.

Majradžejn Grifit mislila je da je opasna jer je od Kauanovih. Kauanovi su nekad bili najveći proizvođači pamuka od Savane do Čarlstona. Ali ovdašnji stanovnici više i ne pamte te dane. Kauanovima su došla teška vremena, a većina ih je pomrla. Stara gazdinska kuća pored obale još je stajala, ali pre mnogo vremena je zatvorena i osuđena na propast.

Pa ipak se Majradžejn držala svog devojačkog prezimena kao kržljivo prase za trinaestu sisu. Bila je zaposlena u Pačetovoj fabrici za preradu soje, kao i svi

ostali iz tri obližnja okruga. Družila se s obojenima i ljudima na koje u neka srećnija vremena ne bi ni pljunula. Izživljavala se na svom mužu sve dok nije umro. Kad je Ajvan ugledao telo Lamarovog oca u sanduku, primetio je da se siroto kopile smeje po prvi put u životu.

Isuse, pomislio je Nil, nije ni čudo što je Lamar stalno nervozan kad živi s tom harpijom.

Nilu je bilo drago što mu je majka umrla još dok je bio mali. Niz dadilja, većinom obojenih žena iz okoline Palmeta, čuvao ga je dok nije porastao i na povremene batine počeo i da uzvraća. Rebecka Flori Pačet, njegova majka, bila je plava i bledunjava, najgora riba s kojom je Ajvan ikada legao, bar kako je otac rekao Nilu kad je dečak pokazao zanimanje za majčin karakter.

„Rebecka je bila slatka mala cura, ali gurati ga u nju bilo je kao da ga guraš u ledomat. Mada moram da priznam, dala mi je ono što sam želeo.“ U tom trenutku Ajvan ga je blago udario po vilici. „Sina.“

Nil je opet smatrao da je dovoljno loše imati i samo jednog roditelja kom se mora odgovarati, mada je Ajvan bio prilično popustljiv i obično je okretao glavu kad god bi Nil upao u neku nevolju. Ajvan je plaćao Nilove kazne za prekoračenje brzine i uvek pokrivao troškove onog što je uništio ili ukrao.

„Čoveče, pa znaš li ti ko je moj tata?!“ urlao je Nil na radnika u gvoždari, koji ga je jednom uhvatio u krađi.

Šerif Fric Džoli pozvao je Ajvana na lice mesta da izglati stvar. Nil je iz radnje izašao s lovačkim nožem, koji je smotao uz samozadovoljni osmeh i time razjario frustriranog prodavca. Tip je kasnije pronašao svoj automobil sa sve četiri gume isečene.

„Crkva je dosadna.“ Lamarove reči trgnuše Nila iz sanjarenja.

Grupa mladih ljudi nahrupila je u mlečni restoran. Nil istog trena momke oceni kao Isusove fanatike i ne previše vredne njegove pažnje. Ali svaku od cura je vatreno odmerio od glave do pete. To je činilo čuda s njihovim egom i pomagalo im da noćima imaju veoma prijatne snove.

Osim toga, nikad nije bilo na odmet pripremiti polje za neko buduće oranje. Možda će jedne noći čeznuti za društvom i bude mu potrebna neka od ovih devojaka. Ako, i kada je pozove, setiće se ovog požudnog pogleda kojim ju je darivao. Jednom se hvalio da bi i crkvenu sopranistkinju preobratio u kurvu za ciglo pet minuta. Nisu to bile prazne tvrdnje.

„Ćao, Nile. Ćao, Lamare. Ćao, Hače.“

Dona Di Monro zaustavila se kod njihovog separea. Čisto iz navike, Nilove oči se spustiše niz njeno telo, a onda se popeše nazad. „Ćao, Dona Di. Jesi li spasena večeras?“

„Ja sam već spasena. Ali sam zato sigurna da ćeš ti goreti u paklu, Nile Pačete.“

Dah skandala

Nasmejao se. „Prokleta si u pravu. Radujem se unapred svakom trenutku koji ću tamo provesti. Čao, Florina.“

Jedna od devojaka u društvu Done Di pre nekoliko nedelja bila je na plesu za Dan zaljubljenih u kantri klubu. Izbor je bio prilično slab te večeri, pa je flertovao s njom, a inače je ne bi ni primetio. Plesao je s njom dok nije počela da se topi – bukvalno. Kad ju je izveo napolje i zavukao joj ruku pod suknju i između butina, prste je odatle izvukao sasvim mokre. Taman kad je postalo zanimljivo, njen ćale se pojavio da je traži.

Sada je Nil spustio pogled i nestašnim glasom pitao: „Jesi li ispovedala neke grehe večeras, Florina? Jesi li imala neke prljave misli ovih dana?“

Devojka je pocrvenela od glave do pete, promrmljala nešto nerazgovetno i žurno se pridružila grupi vernika, s kojom je i došla.

Dona Di je ostala. Ona je bila drska devojka tamnih, bistrih očiju i živog, ponekad nepristojnog duha. Na nesreću, nije imala baš mnogo šta da ponudi kad je izgled u pitanju. Kosa joj je bila ravna i tanka. Nosila ju je s razdeljkom na sredini, ne zato što je tako htela, već zato što je jedino tako uspevala da je namesti. Iz profila gledano, nozdrve su joj bile spojene s gornjom usnom. S iskričljavom vilicom, kao i nemirnim pogledom, podsećala je na prijateljski raspoloženog pacova. Bila je zagrejana za Hača, ali kao i obično, on ju je ignorisao.

„Vidi-vidi ko nam je došao“, rekao je, usmerivši Nilovu pažnju na parking koji se video kroz prozor. „Gospodin predsednik studentskog tela.“

Gledali su dok je Gari Parker parkirao automobil na jedno od mesta. Njegova stalna devojka Džejd Speri sedela je napred, blizu njega.

„Poveo je sa sobom najbolje studentsko telo.“

Nil otrovnim pogledom prostreli Lamara, ne mogavši da pogodi ruga li mu se on to. Ali ne bi on smeo to. Svoj interes za Džejd Speri čuvao je kao tajnu, i to od svih.

„Taj njegov auto je obično govno“, kaza Hač nikom posebno.

Lamar reče: „Džejd to, izgleda, ne smeta.“

„Naravno da ne smeta, kretenu“, kaza Dona Di. „Zaljubljena je u njega. Njoj nije bitno što je on siromašan ko crkveni miš. Idem da se pozdravim s njima. Vidimo se.“

Nil je smrknuo gledao kroz prozor u Garija i Džejd. Gari je sigurno rekao nešto smešno pošto se Džejd nasmejala i naslonila na njega, prislonivši slepoočnicu uz njegov obraz.

„Uh, boga ti, zgodna je“, progundao je Hač. „Ali on je prokleti farmer. Šta je privlači na njemu?“

„Njegov mozak“, kaza Lamar.

„Ili je možda impresionirana njegovim velikim plugom“, našali se Hač.

Lamar se nasmejao. Nil je ostao kameni nem. Nepokretan, upiljenog pogleda, posmatrao je kako Gari meko ljubi Džejdine usne pre nego što je otvorio vrata automobila i izašao. Bio je to čedan, topao poljubac. Nil se pitao, i to ne po prvi put, da li ju je ikada poljubio neko ko je po tom pitanju dovoljno ozbiljan – neko poput njega.

Džejd je neosporno najzgodnija cura u Palmetskoj srednjoj školi, a najzgodnija cura trebalo je da pripada Nilu Pačetu, baš kao i najbolja odeda i najbolji auto. Njegov čale je najbogatiji i najmoćniji tip u okolini. Samo to je bio dovoljan razlog da dobije sve što poželi. Gospođicu Džejd Speri o ovome očigledno niko nije obavestio.

Bez obzira na to koliki je nivo Garijeve inteligencije, Nil nikada neće shvatiti kako taj ubogi farmer Gari može da joj se sviđa više od njega. Ne samo što je pokazivala primetan manjak interesovanja, već je i Nil stekao utisak da ona prema njemu oseća čak i gnušanje. Uz neverovatnu dozu snobizma, odnosila se prema njemu kao prema nekom nižem biću. Mada, uvek je bila ljubazna – Džejd je bila ljubazna sa svima – ali ispod te njene učtive spoljašnjosti, Nil je otkrio prezir koji ga je izjedao.

Možda samo ne zna šta propušta. Možda samo ne shvata da se pomirila s tim da neće imati najboljeg. Možda je došlo krajnje vreme da to sazna.

„Hajdemo“, iznenada je rekao, skliznuvši iz separea. Bacio je na sto dovoljno novca za pića i Hačov hamburger, a onda odšetao prema vratima.

Napolju je krenuo prema otvoru gde su mušterije naručivale hranu. Nije morao da pita Hača i Lamara da li su krenuli za njim. Išli su u korak s njim, kao što je znao da hoće.

Dona Di otvori suvozačeva vrata automobila Garija Parkera i uvuče se pored Džejd. „Nisam znala da ideš ovamo“, reče Džejd. „Mogla si da se dovezeš s nama iz crkve.“

„I budem levo smetalo? Ne, hvala.“

Nije bilo ozlojeđenosti u glasu Done Di. Njih dve su bile nerazdvojne od prvog dana u obdaništu. Mada je svima bilo jasno da je Džejd u svakom smislu nadilazila svoju drugaricu, Dona Di nije osećala zavist prema svojoj zgodnijoj i ostvarenijoj drugarici.

„Šta kažeš za večernju propoved?“, pitala je Dona Di. „Da li si osetila božji dah na potiljku svaki put kad je propovednik pomenuo bludničenje?“

Džejd nije prijalno kad se raspravljalo o propovedi, ali je odgovorila ravno: „Nemam zbog čega da se osećam krivom.“

Dah skandala

„Pa ipak“, kaza Dona Di.

Džejd uzdahu donekle iznenađeno. „Znala sam da ne smem da ti priznam da smo Gari i ja razgovarali o tome.“

„Ma, daj, za ime sveta“, uzviknula je Dona Di. „Pa zabavljate se već tri godine. Svi misle da ste uradili to već milion puta.“

Džejd se ugrize za donju usnu. „Uključujući i moju majku. Posvađale smo se pre nego što me je Gari večeras pokupio.“

„Pa?“ Dona Di uzme karmin iz Džejdine tašne i nanese ga. „Ti se uvek svađaš sa mamom. Mrzim što ovo moram da kažem, Džejd, ali tvoja mama je prava kučka.“

„Ona ne shvata da ja volim Garija.“

„Naravno da shvata. U tome i jeste problem. Ona ne želi da ga ti voliš. Ona misli da možeš da nađeš nekog boljeg.“

„Nema boljeg od njega.“

„Znaš ti na šta ja mislim“, kaza Dona Di i dalje preturajući po Džejdinoj tašni. „Volela bi da nađeš nekog bogatog i uticajnog, znaš, nekog kao što je Nil.“

Džejd se sva stresla od gađenja. „Nema šanse.“

„Šta misliš, da li je stvarno izdrpao Florinu u kantri klubu na Dan zaljubljenih? Ili se ona samo hvališe? Stvarno ima dugačak jezik.“

„Mislim da to što ju je izdrpao Nil Pačet nije nešto čime bi trebalo da se hvali.“

„Pa, ti si onda izuzetak.“

„Hvala nebesima.“

„Nil je zgodan.“ Primeti Dona Di.

„Ne mogu da ga podnesem. Pogledaj ga. Misli da je tako sjajan.“

Posmatrale su Nila i njegove prijatelje kako okružuju Garija, koji je čekao u redu da naruči hranu. Nil je nekoliko puta udario Garija po ramenu, a kad mu je Gari rekao da prestane, ovaj je zauzeo bokerski stav.

„Odvratn je“, kaza Džejd zgađena.

„Aha. Volela bih kada Hač ne bi toliko visio s njim.“

Nije bila tajna da je Dona Di ludo zaljubljena u Hača Džolija. Svoje srce držala je na dlanu da ga svi vide. Potajno, Džejd je smatrala da se Hač ponaša kao seljčina, ali da ne bi uvredila Donu Di, nikad to nije izgovorila.

A nije joj rekla ni za sve one Hačove pozive i pokušaje da zakaže sastanak s njom. Ona odbija njegove pozive zbog Garija. Ali čak i da nema stalnog dečka, nikada ne bi izašla s Hačom, zbog Done Di.

„Ne sviđa ti se Hač, zar ne, Džejd?“, upita je tada Dona Di.

„Ma sviđa mi se.“ Istini za volju, Hač je činio da se oseća neprijatno. Išli su na trigonometriju zajedno i ona ga je često hvatala kako zija u nju. Kad god

bi se to dogodilo, on bi pocrveneo do ušiju, a onda zauzimao arogantan stav, kako bi prikrio zbuñjenost.

„Šta ti se ne sviđa kod njega?“ U glasu Done Di osećala se odbrambena nota.

„Nije to u pitanju. Stvarno. Nemam ništa protiv njega osim društva s kojim provodi vreme.“

„Misliš li da će me pozvati na matursku proslavu, Džejd? Umreću ako me ne pozove.“

„Nećeš umreti“, umorno kaza Džejd. Dona Di je izgledala toliko potišteno zbog manjka njenog saosećanja da je potpuno promenila ton. „Izvini, Dona Di. Nadam se da će te Hač zvati. Stvarno se nadam.“

Njihova maturska proslava u maju već je delovala trivijalno i dečje. Za Džejd je predstavljala samo još jednu od prepreka za nastavak Garijevog i njenog života. A svakako nije smatrala da je to nešto oko čega se treba preterano uzbuđivati, mada je to verovatno zato što je imala osiguranu pratnju. Za razliku od Done Di, ona nije morala da brine o sramoti što za tu važnu noć neće imati pratioca.

„Ne mogu da smislim koga bi Hač mogao da pozove, a ti?“, zabrinuto upita Dona Di.

„Ni ja.“ Džejd baci pogled na ručni sat. „Šta ga je zadržalo? Moram da se vratim kući do deset, inače će moja majka ponovo početi.“

„A morate da ostavite malo vremena i za parkiranje, ha?“ Dona Di pogleda svoju drugaricu i šapnu. „Kada se ti i Gari ljubite, da li ti dođe da svisneš koliko si napaljena?“

„Aha“, prizna Džejd, blago drhteći. „I što moramo da stanemo.“

„Pa ne morate.“

Džejdine uske i tamne obrve skupiše se u ljutiti izraz. „Ako se Gari i ja volimo, kako to može biti pogrešno, Dona Di?“

„Nisam ni rekla da je pogrešno.“

„Ali sveštenik to stalno govori. Kao i Biblija. Moja majka. Svi.“

„Svi kažu da je bludničenje...“

„Nemoj da koristiš tu reč. To je tako grozna reč.“

„Kako bi ti to nazvala?“

„Vođenje ljubavi.“

Dona Di slegnu ramenima. „Ista stvar. Bilo kako bilo, svi kažu da je vođenje ljubavi pre braka greh, ali da li neko u to stvarno veruje?“ Dona Di odmahnu glavom i zatrese ravnu crnu kosu. „Čini mi se da ne. Mislim da svi osim nas greše kao nenormalni i neverovatno dobro se provode. Kada bih imala šansu, ja bih to uradila.“

„Stvarno?“, upita Džejd, tražeći prijateljičinu potvrdu.

Dah skandala

„Kada bi me Hač pitao, možeš se kladiti u tu svoju zgodnu guzicu da bih pristala.“

Džejd je gledala Garija kroz vetrobran i osetila topli nalet zadovoljstva, protkan pritajenom nelagodnošću. „Možda to i nije greh. Možda je vreme da Gari i ja prestanemo da slušamo sveštenika i postupimo po svojim instinktima. Ma jednostavno ne znam“, zastenjala je. „Pričali smo o tome do iznemoglosti i samo bismo bili još više frustrirani nego pre.“

„Ma daj, stvarno“, progundala je Dona Di. „Idem unutra. Vidimo se.“

„Čekaj, Dona Di“, kaza Džejd, uhvativši je za rukav. „Ljutiš se?“

„Ne.“

„Zvučiš tako.“

„Pa dobro, Džejd, volela bih kada bih imala tvoje probleme. Volela bih da imam tvoju prirodno valovitu crnu kosu i besprekornu kožu. Volela bih da imam velike plave oči i kilometar trepavica. Volela bih da imam dečka koji dahće za mojim telom, ali me istovremeno i poštuje. Volela bih da imam kompjuterski mozak i pun iznos stipendije za koledž.“

„Ja još nemam stipendiju“, kaza Džejd, umanjujući ironične komplimente Done Di.

„Ah, ali imaćeš. To je samo pitanje vremena. Za tebe sve na kraju bude kako treba, Džejd. Zato je tako pakleno zamorno slušati kako cmizdriš. Na šta se ti u stvari žališ? Božanstvena si bez truda. Pametna si. Popularna si. Verovatno ćeš držati oproštajni govor za našu generaciju, a čak i da to ne budeš ti, biće to momak koji obožava zemlju po kojoj hodaš i vazduh koji dišeš. I ako hoćeš da se jebeš dok ti mozak ne proključa, učini to. A ako nećeš, nemoj. Ali molim te, nemoj više da kukaš o tome, dobro?“

Nakon ovog izliva, Dona Di opsova ispod glasa. I mekšim glasom reče: „Trebalo bi da me plaćaš što sam ti najbolja prijateljica, Džejd. Nije to tako lak posao, da znaš.“

Zgrabila je tašnu i iskoračila na trotoar, zatvorivši vrata za sobom.

„Ćao, Gari.“ Ton Nilovog glasa beše pritivorno prijateljski. Uskladivši se s njim, Lamar i Hač ponovije što je rekao.

„Ćao, svima“, Garijev osmeh bio je otvoren i prostodušan. „Šta se radi?“

„Ništa posebno“, odgovori Nil. „Jesi li već čuo nešto za svoju stipendiju?“

„Još ne. A nije ni Džejd. Mada, očekujemo svaki dan.“

„Hoćeš da ti stavim lešnik na sladoled, Gari?“, konobarica upita kroz prozor.

„Što da ne.“

„Što da ne“, otegnuto ponovi Nil. Pogledao je prema autu gde je sedela Džejd. „Džejd to voli. Ona voli velike lešnike.“

Hač je prasnuo u smeh. Lamar se kikotao.

Garijev osmeh nestade. „Prestani, Nile“, rekao je ljutito. Bacio je pogled preko ramena prema automobilu.

Nevino, Nil podiže ruke. „Bila je to šala. Šta je, ne voliš šale?“ Šaljivo je udario Garija po ramenu.

Gari srdito ustuknu. „Ne kad je Džejd u pitanju.“

„Izvoli, Gari“, kaza konobarica, proturivši dva slatkiša kroz prozorče. „Jedan s karamelom i jedan s čokoladom. To je dolar i pedeset.“

„Hvala.“ Gari joj je platio, a onda izvukao dve salvete iz držača i svakom rukom uzeo po jedan sladoled. Okrenuo se od šaltera, ali Nil mu je preprečio put, zajedno s Hačom i Lamarom.

„Koji je Džejdin?“

Ne shvatajući poentu Nilovog naizgled bezazlenog pitanja, Gari slegnu ramenima. „Karamela.“

Svaki od sladoleda je na vrhu imao jarkocrvenu višnju. Nil je usisa ustima, a onda, dramatičnim pokretom, iz usta iščupa peteljku. Promuljao je višnju po ustima pre nego što ju je uhvatio zubima. Gledajući pravo u Džejd, sugestivno je stisnuo zubima, a onda je sažvaka, lascivno uživajući pre nego što je proguta.

Okrenuvši se prema Gariju, zlobno se iscerio. „Kaži svojoj devojci da sam uživao dok sam joj jeo višnjicu.“

„Mamicu ti pokvarenu! Evo ti, najedi se!“

Gari gurnu sladoled pravo u Nilovo samozadovoljno lice.

Potpuno nespreman za ovo, Nil se zateturao unazad, gušeći se u smesi koja mu je prekrivala lice. Gari je iskoristio ovu prednost. Zakačio je petom Nilovu nogu, jako je povukao i oborio ga na zemlju. Nil se nauznak sručio na beton.

Gari je stao iznad njega. „Začepi već jednom ta tvoja pogana usta!“ Drugi sladoled mu je bacio u krilo i krenuo ka svom automobilu.

Nil je đipio na noge pljujući bujicu pretnji. „Ubiću te za ovo, Parkeru! Niko se ne zajebava ovako sa mnom i prolazi nekažnjeno!“ Postao je svestan kakvu komediju pravi od sebe i preusmerio je svoj gnev. „Majku li mu!“, urliknuo je na svoja dva druga, koja su ukočeno i šokirano gledala poraženog Nila. „A šta je s vama, samo ćete tako stajati s palčevima u buljama? Pomozite mi!“

Hač i Lamar pohriše prema njemu nudeći maramice i papirne salvete. Dok je čistio lice, Nil je piljio u Garijev auto koji je išao unazad. Farmer možda misli da ga je nadmudrio, ali grdno se vara ako misli da je to kraj.

2.

„Trebalo je da ga umlatim kao vola.“

„Pokazao si mu njegovog boga, Gari.“ Nasmejala se Džejd, setivši se Nilovog zapanjenog izraza dok mu je smrznuti krem kapao s nosa.

„Zašto mu nisam dao ono zbog čega je i došao?“

„Zato što nisi neandertalac poput njega. Osim toga, bilo ih je više. Morao bi da se tučeš i sa Hačom i sa Lamarom.“

„Ne plašim ih se ja!“

Džejd je smatrala da je rasipanje tolike energije na muževnost smešno, ali davala je sve od sebe da pomogne Garijevom egu. „Prestani da se sekiraš zbog toga. Nil nije toga vredan.“ Nakon kratke tišine, pitala je: „Šta je učinio kad si se toliko razbesneo?“

„Nešto tipično za njega“, odbrusi on. „Ispričao je jednu od svojih podmuklih aluzija. Mozak mu je poput septičke jame. Uvredio te je.“ Udario je pesnicom po dlanu. „Bože, kakav je to kučkin sin! Bez obzira na to koliko je bogat, on je obična gnjida!“

„Pošto to već znaš, zašto mu dozvoljavaš da nam upropasti veče? Moram uskoro da se vratim kući.“

Gari je imao meku smeđu kosu i nežne žućkaste oči. Nežnost je njegovom licu odgovarala više od srdžbe. Na Džejdin meki prekor, lice mu se potpuno opusti u uobičajen i ućtiv izraz. Pomazio ju je po obrazu nadlanicom. „U pravu si. Nilu bi godilo kada bi znao da nam je upropastio veče. Mene samo užasno nervira kada iz njegovih prljavih usta čujem tvoje ime.“

Ona mu prstima prođe kroz kosu. „Volim te, Gari Parkeru.“

„I ja tebe volim.“

Poljubivši je vatreno i strasno, šakom ju je uhvatio za potiljak i privukao njeno telo koliko god je mogao i koliko mu je prednje sedište dozvoljavalo. Parkirao je na udaljenom mestu, na putu koji se pružao po obodu plavne močvare.

Februarsko veče bilo je prohladno i vlažno. Ipak, u automobilu je bilo toplo, a bivalo je sve toplije. Za nekoliko minuta prozori su se zamaglili. Džejd i Gari su teško disali dok su njihova lepa mlada tela gorela od strasti, i to od one vrste strasti koju je sveštenikova propoved osuđivala. Gari je zario prste u njenu gustu, poput mastila crnu kosu. Drugu ruku je gurnuo ispod njenog džempera. „Džejd?“ Pogledala ga je, očiju vlažnih od želje. „Ti znaš da te volim?“

Ona je povelala njegovu ruku prema svojoj dojci. „Znam da me voliš.“

Počeli su da se zabavljaju u drugom razredu srednje škole. Pre toga, Džejd su na školske plesove i zabave vodili dečaci koje su pratili roditelji. Upoznavala je momke u bioskopu, petkom uveče, ali tada je Dona Di uvek bila s njom. Pored malo držanja za ruke i povremenih čednih poljubaca za laku noć, Džejd nije bila intimna s pripadnicima suprotnog pola sve dok nije počela da izlazi s Garijem. Nije ni želela.

Na njihovom drugom sastanku razdvojila je usne i oni su se poljubili. Neke devojke su tvrdile da im se to sviđa; druge su govorile da im je gnusna i sama pomisao na to. Ali nakon te večeri, Džejd je čvrsto verovala da su tu drugu grupu sačinjavale one koje se nikada nisu stvarno poljubile. Garijev jezik, koji se pomera u njenim ustima bio je nešto najslasnije što je ikada osetila.

Mesecima je ovo duboko i zadovoljavajuće ljubljenje bilo vrhunac njihovog zbližavanja. Prisnost među njima se produbljivala postepeno, dok je prvobitno fizičko privlačenje sazrevalo u nešto mnogo snažnije. Žudela je da oseti njegovu šaku na svojoj dojci mnogo pre nego što se on usudio da je tamo stavi. Od dodirivanja preko odeće napredovao je do zavlačenja i maženja po goljoj koži. Sada je njena dojka ispunjavala njegovu ruku koja ju je nežno mesila. Malo su smanjili žestinu ljubljenja kako bi mogli potpuno da uživaju u zadovoljstvu koje im je pružalo maženje. Usne su mu se odvojile od njenih kada je krenula ispod koledžice, da mu otkopča košulju. Dlanovima je prelazila preko njegovih glatkih, tvrdih grudi. Posegnuvši joj iza leđa, otkopčao joj je brusthalter veštinom koju je razvio vežbajući. Dodirnuo joj je bradavice. One su otvrdnule pod milovanjem njegovih prstiju.

Džejd je mumlala od zadovoljstva. Kad je poklopio otvorenim ustima jednu bradavicu i dodirnuo je jezikom, ona meko izdahnu svoju želju. „Gari, želim da vodimo ljubav.“

„Znam, znam.“

Hulahopke su joj tesno prianjale uz telo, ali on je uspeo da uvuče šake pod njih pravo u guste kovrdže koje su spljeskane ležale pod njima. Tek poslednjih nekoliko nedelja dozvolili su sebi da odu ovoliko daleko. Još uvek je bilo novo, čudno i predивно osetiti Garijeve prste kako je miluju na najtajnijim delovima tela.

Ugrizla se za donju usnu kako bi utišala stenanje od naslade. Grudi su joj bile dovedene do vrhunca osetljivosti, ali on ju je i dalje nežno podsticao jezikom. Želela je da se rastopi od radosti što mu daruje svoje telo. Večeras je odlučila da mu uzvрати za uživanje koje joj je tako nesebično pružao. Volela je njegovo visoko, čvrsto, sportsko telo i želela je da ga još bolje upozna. Posegnuvši mu između butina, ona nespretno pritisnu dlanom rajsferšlus njegovih pantalona.

Dah skandala

Garijeva glava se trže. Udahnio je vazduh naglo sikćući. Ruka kojom ju je milovao, zamrla je u hulahopkama. „Džejd?“

Ona je ostala posramljena, ali je odlučno zadržala ruku gde je bila, ne povlačeći je. „Hmm?“

„Ne moraš to da radiš. Hoću da kažem, ne želim da misliš da očekujem to.“

„Znam. Ali ja želim.“ Pritisnula je dlan još jače.

Šapćući iznova njeno ime, pozabavio se kopčom kaiša, dugmetom i rajsferšlusom, a onda, isprobavajući, uvuče joj šaku u pantalone. Ispod donjeg veša koža mu je bila vrela. Njegovo koplje bilo je tvrdo. Sklopio joj je prste oko sebe. Džejd je bila šokirana kada je shvatila koliki je. Naslućivala je to, naravno, ali osećaj neke nejasne izbočine na stomaku kroz odeću bio je nešto sasvim drugo u odnosu na potpuno obuhvatanje njegovog organa šakom.

Dok ju je divlje ljubio, ona je stidljivo ispitivala njegovu erekciju. Šakom je išla gore-dole od čega mu se prekidao dah. On je prostenjao njeno ime i skliznuo prstima između mesnatih usnica njenih genitalija.

Ovaj pokret izazvao je trenje kakvo Džejd nikada pre nije osetila. Izvila je kukove uvis, posežući za njim, posežući za nečim što joj je izmicalo. Čitav donji deo tela ju je peckao.

„Gari?“ Ovo je bilo neverovatno otkriće. Želela je da mu to saopšti, podeli to sa njim. „Gari?“ Šakom je čvrsto stisnula njegov penis.

Uz duboko i nestrpljivo mumljanje, Gari se odvojio od nje i seo uspravno. Odgurnuo joj je ruku iz krila. „Stani. Ako ne staneš, napraviću svinjac.“

„Baš me briga“, prošaputala je.

„Mene nije.“ Prekrstivši ruke preko volana, on nasloni čelo na izbebele zglobove. „Džejd, muka mi je od svega ovoga. Toliko želim to da uradim.“

Obećavajuće peckanje odjednom je trepnulo i zgasnulo. Zažalila je zbog toga. Bilo je to nešto sjajno, zanosno, skoro zastrašujuće, ali poželela je da saznala kuda to vodi. Da li je to bio orgazam?

Ali njena prva briga bio je Gari, koji je bio mnogo uznemireniji od nje. Približila mu se i pomilovala ga po glavi.

„Ne znam šta je gore“, rekao je, „da te ne dodirujem, ili da te dodirujem do tačke kada te toliko želim da me sve boli.“

„Mislim da bi mi bilo gore da te ne dodirujem. Bar meni.“

„I meni bi to bio pakao. Ali ne možemo više ovako.“

„Onda više i nećemo.“

Podigao je glavu i pogledao je. Nekoliko trenutaka ju je upitno gledao u lice smeđim očima. Onda je spustio pogled i sa žaljenjem počeo da odmahuje glavom. „Ne možemo, Džejd. Ti si nešto najbolje što mi se u životu dešava. Ne mogu to da upropastim.“

„Zašto bi vođenje ljubavi nešto upropastilo?“

„A šta ako zatrudniš?“

„Neću. Neću ako budemo pazili.“

„I pored toga bi mogla. Onda bi naše šanse da odemo odavde“, pokazao je bradom prema vetrobranu, „odletele dođavola. Ja bih morao da uzgajam soju za Ajvana Pačeta, a ti bi morala da radiš u njegovoj prokleskoj fabrici. Svi bi rekli da nisam ništa bolji od mog čaleta, i bili bi u pravu.“

Zbog večno rastućeg broja malih Parkera, Garijev otac Otis, koji nije znao da se zaustavi, bio je glavna gradska šala. Bio je to samo još jedan žig koji je Gari bio odlučan da otrese sa sebe.

Privio je Džejd na grudi i naslonio bradu na njenu glavu. „Ne možemo se kockati sa šansom da stvorimo bolji život.“

„To što ćemo voditi ljubav ne znači nužno da nam je budućnost osuđena na propast.“

„Ali plašim se da iskušavam sudbinu. Jedino vreme kada se zaista osećam dobro jeste kada sam s tobom, Džejd. Ostalo vreme osećam se usamljenim. To zvuči šašavo, zar ne? Kako mogu da se osećam usamljeno pored šestoro mlađe braće i sestara u kući? Ali tako je.“

Ponekad se osećam kao nahoče, kao da ne pripadam stvarno svojim roditeljima. Moj čale strpljivo obrađuje poplavljeni polja i useve koji trule, i prodaje ono što proizvede u feudalnom gradiću kao što je Palmeto. Prezire to što je siromašan i neuk, ali ništa ne preduzima da samom sebi pomogne. Uzima sve što mu Ajvan Pačet baci i srećan je što uopšte nešto dobija.

I ja sam siromašan, ali nisam neznalica. I sigurno se ne plašim Pačeta. Neću da budem kao moj čale, da prihvatim stvari onakve kakve jesu samo zato što je tako oduvek bilo. Hoću da napravim nešto od sebe.

Znam da to mogu, Džejd, ako budem imao tebe kao podsticaj.“

Uhvatio ju je za ruku i pritisnuo njen dlan na usne, ostavši u tom položaju dok je govorio: „Međutim, toliko se plašim da ću te izneveriti.“

„Ti nikada ne bi mogao da me izneveriš.“

„Jednog dana možda ćeš odlučiti da se za sve to ne vredi boriti. Možda ćeš odlučiti da želiš nekog tipa kom ne predstoji toliki put, koji ne mora ništa da dokazuje. Tipa poput Nila.“

Ona istrgnu ruku iz njegove i ljutito počeo da trepće. „Nemoj nikad više tako nešto da mi kažeš. Zvuči kao nešto što bi moja majka rekla, a znaš koliko poludim kada počne da mi planira život.“

„Možda je u pravu u ponečemu, Džejd. Devojka koja izgleda kao ti zaslužuje nekoga s novcem i društvenim položajem, nekoga ko bi mogao da pokori svet